

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5907/2022
14.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Орце Лазаревски, адвокат из ..., против тужене ДД из ..., чији је пуномоћник Маринко Ђорђевић, адвокат из ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о ревизијама тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5793/21 од 22.12.2021. године, у седници одржаној 14.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5793/21 од 22.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5793/21 од 22.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 3557/20 од 09.07.2021. године, ставом првим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности истакнут од стране тужене. Ставом другим изреке одбијен је предлог за прекид поступка. Ставом трећим изреке утврђено је да уговор о поклону, оверен пред Јавним бележником клаузулом о потврђивању исправе ОПУ:558-2017 од 13.03.2017. године, закључен између ЂЂ као поклонодавца и тужене ДД као поклонопримца, чији је предмет непокретност – трособни стан број ..., корисне површине 78 м², у улици ... број ..., на катастарској парцели број ..., уписаној у Лист непокретности број .. КО ..., не производи правно дејство према тужиоцима у висини до 45.150 евра и то према тужиљи АА у висини до 6.037,50 евра, према тужиоцу ББ у висини до 33.075 евра, према тужиљи ВВ у висини до 2.012,50 евра, према тужиоцу ГГ у висини до 2.012,50 евра, према тужиоцу ЕЕ у висини до 2.012,50 евра, све са законском затезном каматом почев од 29.12.2017. године, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев у делу у коме су тужиоци тражили да уговор о поклону описан у ставу другом изреке не производи правно дејство према тужиоцима за износ законске затезне камате на износ од 45.000 евра и то почев од 18.12.2007. године до 28.12.2007. године. Ставом петим изреке обавезана је тужена да тужиоцима солидарно накнади трошкове

парничног поступка у укупном износу од 554.994,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5793/21 од 22.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке, у делу става трећег изреке којим је утврђено да уговор о поклону, оверен пред Јавним бележником клаузулом о потврђивању исправе ОПУ:558-2017 од 13.03.2017. године, закључен између ЂЂ као поклонодавца и тужене ДД као поклонопримца, чији је предмет непокретност – трособни стан број .., корисне површине 78 м², у улици ... број .., на катастарској парцели број .., уписаној у Лист непокретности број .. КО ..., не производи правно дејство према тужиоцима у висини од 45.150 евра и то према тужиљи АА у висини до 6.037,50 евра, према тужиоцу ББ у висини до 33.075 евра, према тужиљи ВВ у висини до 2.012,50 евра, према тужиоцу ГГ у висини до 2.012,50 евра, према тужиоцу ЕЕ у висини до 2.012,50 евра, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и у ставу петом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 3557/20 од 09.07.2021. године у преосталом делу става трећег изреке којим је утврђено да уговор о поклону описан у ставу првом изреке ове пресуде не производи правно дејство према тужиоцима у висини законске затезне камате на износ од 45.150 евра почев од 29.12.2007. године у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, тако што се утврђује да уговор о поклону оверен пред Јавним бележником клаузулом о потврђивању исправе ОПУ:558-2017 од 13.03.2017. године, закључен између ЂЂ као поклонодавца и тужене ДД као поклонопримца, чији је предмет непокретност – трособни стан број .., корисне површине 78 м², у улици ... број .., на катастарској парцели број .., уписаној у Лист непокретности број .. КО ..., не производи правно дејство према тужиоцима у висини камате на износ од 45.150 евра по стопи коју Централна Европска банка прописује за евро почев од 29.12.2007. године, до 25.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате по стопи прописаној Законом о затезној камати, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, док се захтев за исплату камате на наведени период по стопи вишој од досуђене овом пресудом одбија као неоснован. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене одлуке тужена је изјавила ревизију у смислу члана 403. ЗПП и посебну ревизију у смислу члана 404. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је побијање правних радњи извршног дужника, утврђењем да уговор о поклону, којим је њихов дужник покљонио непокретност туженој, својој кћерки, не производи правно дејство према тужиоцима. Утврђена вредност предмета спора је 33.075,00 евра.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради

уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио ставом првим изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужене, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 4. и 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...1 8/20) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу за побијање правних радњи извршног дужника тужиоци су поднели 31.01.2020. године, а вредност предмета спора према сваком појединачном тужиоцу не прелази износ од 40.000 евра, па следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. у вези одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**